

Ecology and the Language of the Novel

Stephen Conlon

Graduate School of English
Assumption University
stephenconlon@lycos.com

Abstract

While not arguing that literary criticism should be a social science, there is an argument to be made that the writing and reading of literature, and the novel in particular, are social acts. Societies, cultures and relationships are shaped, expressed and interpreted in language which is used to communicate with others. Looked at sociologically, anthropologically, linguistically or critically, this is what novels do. Novels are not merely abstract grammar rules or theories; they are instances of how we use language in the real world— and the writing and reading of novels are real-world acts — for communicative purposes as we create ideational meanings, interpersonal relationships and texts. In any actual communication, meaning is not just in the sender or the receiver of a message; it is in the relationships between all the participants in the process. For the novel, this network of participants is comprised of the writers, narrators, characters, readers, critics and students who study the novels. In this view, writers and readers are real people, not hyper-real concoctions or theoretical abstractions. We at present lack a body of research that talks to others in ways that help us to expand our knowledge of specific texts as communicative networks. It is suggested that one way we can approach this task is through a better understanding of ethnography and ethnomethodology as literary actions. To do any meaningful ethnography, we need to see the texts we study as ecosystems as well as understand that language is also an ecosystem, as are all the particular instances of it in each novel or

communicative context. When we see and hear texts, we experience them as human creations, but to do these things we need to actually see and hear them on their own terms, not through the blinkers of Theory. We can do this best when we participate in the communication from inside the situation in an ethical way that respects the language of the other participants. It also requires us to provide “thick” data in our ethnography which comes from the participants in the text and a way of analyzing that data that is commensurate with the actual language we find in the texts.

Keywords: ecology, ecocriticism, ecolinguistics, ethnography, ethnomethodology, communication, communicative competence, social context, novels, research methodology

นิเวศวิทยาและภาษาในนวนิยาย

บทคัดย่อ

แม้จะไม่เถียงว่าการวิจารณ์วรรณกรรมควรจะเป็นเชิงสังคมศาสตร์แต่ก็มีการถกเถียงกันว่า การเขียนและการอ่านวรรณกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนและการอ่าน นวนิยายคือการสร้างสรรค์ทางสังคม สังคมวัฒนธรรมและความสัมพันธ์เป็นไปตามภาษาที่ใช้ในการสื่อสารกับคนอื่น ๆ เมื่อมองในแง่ของสังคมวิทยา มนุษยวิทยา ภาษาศาสตร์หรืออย่างพินิจวิเคราะห์ บทความนี้ ไม่เพียงแต่กล่าวถึงนวนิยายว่า เป็นการใช้กฎไวยากรณ์อย่างเป็นทางการหรือการใช้ทฤษฎี แต่เป็นวิธีการใช้ภาษาที่แท้จริงในโลกของการใช้ภาษาการเขียนและการอ่านนวนิยาย คือการสร้างโลกแห่งความจริง และ-การเขียนและการอ่านนวนิยายก็คือการกระทำในโลกจริง

เพื่อการสื่อสาร ในขณะที่เราสร้างความหมาย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและตำรา ในการสื่อสารจริงความหมายไม่เพียงแต่อยู่ระหว่าง ผู้ส่งหรือผู้รับข้อความเท่านั้น แต่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างทุกคนที่มีส่วนในกระบวนการสื่อสาร สำหรับนวนิยาย เครือข่ายของผู้มีส่วนร่วมประกอบด้วยนักเขียน นักเล่าเรื่อง ตัวแสดงต่างๆ ผู้อ่านนักวิจารณ์และนักศึกษาที่ศึกษานวนิยาย ในมุมมองนี้ผู้เขียนและผู้อ่านเป็นคนจริงไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยทฤษฎีอย่างลอยๆ ขณะนี้ยังขาด งานวิจัยที่จะขยายความรู้เฉพาะเรื่องเพื่อเป็นตำราและเครือข่ายการสื่อสาร วิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้เข้าใจดีขึ้นคือการศึกษารื่องกลุ่มชาติพันธุ์และวิธีมนุษยวิทยา ที่เป็นกิจกรรมทางวรรณกรรม การที่จะศึกษาเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์เราจะต้องมองตำราที่เรียนเป็น

ระบบนิเวศเช่นเดียวกับการเข้าใจภาษาในทุกๆด้านให้เป็นระบบนิเวศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ ละบริบทใหม่หรือการสื่อสาร เมื่อเราเห็นและได้ยินตำราเราจะมองสิ่งเหล่านี้เป็นงาน สร้างสรรค์ของมนุษย์ แต่การที่จะทำสิ่งเหล่านี้เราจำเป็นต้องมองในแง่ของสิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ จากแง่ทฤษฎี เราสามารถทำได้ดีที่สุดเมื่อเรามีส่วนร่วมในการสื่อสารจากในสถานการณ์ในทาง จริยธรรมโดยเคารพภาษาของคนอื่น ๆ นอก จากนี้เรายังต้องสามารถให้ข้อมูลมากมายจากชาติ วรรณซึ่งมาจากหนังสือและการตำราซึ่งตรงกับภาษาในวิเคราะห์ข้อมูล

คำสำคัญ :นิเวศวิทยา ecocriticism, ecolinguistics, วรรณนา

ethnomethodology การสื่อสารสามารถสื่อสารบริบททางสังคม, นวนิยาย, วิธีการวิจัย

Note on the style of writing in this article

One of my communicative intentions in writing this article is to communicate with my readers, many of whom are students whose first language is not English. Their cultures are firmly oral. I want to motivate them to think and to feel as they do so in a foreign language. One feature of spoken language is its redundancy. In this essay, there are several repetitions of key ideas. This seems to me to be justified when the context in which they are being repeated is new in the text. This redundancy is a way of creating feedback within the text that expands points made earlier or elsewhere. Hopefully, this conversational tone carries much of the interpersonal relationship I hope to have with my readers as I communicate my ideational meanings in the acoustic space of my text. The repetitions sounded here will hopefully refer the reader back anaphorically into the text to earlier soundings of ideas and emotions. While some academics may find this attempt to enliven the written voice distasteful, I can only hope that they will open their minds to what I am trying to say. Speech keeps us grounded in our bodies and so is a way of resisting the dualistic splitting of mind and body that I see too often in conventional academic discourse. When we speak, we keep our